

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๒๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๕๐

คิดไม่ดีในองค์หลวงตา

รถเราไม่น้อยนะที่จะข้ามไปลาว รถสักกี่คัน (๓๙ คันครับ) โธ่ ที่แรกได้ยินว่า ๑๑ คันหรือไง นี่เป็น ๓๙ ตั้งเป็นขบวนใหญ่ออกทะเลถึงลาวเลย เขาเปิดทางให้หมด ทางด้านทางอะไรเขาเปิด ถ้าเป็นเรื่องของเราแล้วเขาเปิดหมด เพราะพวกนี้มีแต่ลูกศิษย์ทั้งนั้น เปิดทางให้เลย

ทางลาวนี้ก็จะช่วยมากอยู่เพราะจนมาก โรงพยาบาลนี้จุดตาสำคัญ ไปนี้ต้องได้ถามอีกทีหนึ่งว่าขาดเหลือเท่าไรเกี่ยวกับตา นี่เป็นอันดับหนึ่ง เครื่องมืออย่างอื่น ๆ เป็นอันดับต่อไป เฉพาะตาโรงพยาบาลเวียงจันทน์ให้ไป ๓๐ ล้าน นี่ก็จะพิจารณาอีก บอกทางโน้นไว้ว่าขาดเหลืออะไรให้พิจารณาให้เรียบร้อย เรามาเที่ยวหลังจะค่อยพิจารณาอีกทีหนึ่ง วันนี้เป็นวันจะต้องพิจารณาอีกทีหนึ่ง ไปช่วย มนุษย์เราไม่ช่วยกัน ใครจะช่วยได้ มนุษย์เท่านั้นที่จะช่วยมนุษย์ได้เป็นอันดับหนึ่ง มนุษย์ช่วยสัตว์มีน้อยมาก มนุษย์ช่วยมนุษย์นี่เป็นสำคัญมาก

อยู่ที่ไหนที่ใกล้ที่ไกล เราเกิดมาด้วยอำนาจแห่งกรรมทั้งนั้น ไม่ได้ว่าใครอยู่ที่ไหน ๆ จะยิ่งหย่อนกว่ากัน มันยิ่งหย่อนอยู่ที่กรรมของตัวเองแต่ละคน ๆ เพราะฉะนั้นจงสร้างกรรมดีไว้ให้มาก ท่านแสดงไว้ในธรรมว่า นตฺถิ กมฺมสฺมํ พลํ ไม่มีอำนาจใดที่จะเหนืออำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่วไปได้ อำนาจแห่งกรรมดีกรรมชั่วนี้เหนือทุกอย่าง เวลาทำทำได้ แต่เวลาผลมานั้นผลก็มาได้เต็มสัดเต็มส่วน..ผลของกรรมนะ จึงต้องให้พากันระมัดระวัง

พอพูดอย่างนี้เราก็คิดถึงเรื่องกรรมที่พระพุทธเจ้าทรงแสดง ไปที่อดอยากขาดแคลน เวลาอดอยากขาดแคลนจะอย่างไร จะไปเยี่ยมพระเรวัตตะ อยู่ในป่าลึก ๆ เวลาท่านจะยกสาวกของท่านขึ้น ใครจะไปเกินพระพุทธเจ้ามีหรือ พระองค์ยกให้สาวกเลย อดอยากขาดแคลนแล้วจะอยู่จะกินกันได้ยังไง พระก็ไม่น้อย โยมก็ไม่น้อยเวลาไปโธ้ย จะไปคิดทุกข์คิดยากอะไร เอาพระสีวลีไปด้วยเท่านั้นพอ พระสีวลีคือพระสาวกของท่าน องค์นี้เลิศในทางเป็นพระที่มีอดิเรกลาภมากที่สุด พระสีวลีไปไหนนี่เครื่องจตุปัจจัยไทยทานไหลมา ๆ

ท่านยกให้อำนาจแห่งกรรม นี่ก็ยกให้พระสีวลี พระพุทธเจ้าอยู่ข้างหลัง เข้าใจไหม เอาพระสีวลีเราไปด้วยชียากอะไร ท่านว่าอย่างนั้น ไปก็เป็นจริง ๆ พระสีวลีไปไหนก็เลื่อน ที่ว่าอดอยากขาดแคลนมีแต่เหลือเฟือ นั่นละเห็นไหมเวลาจะยกลูกศิษย์ตถาคตขึ้นท่านก็ยกขึ้นอย่างนั้น ท่านไม่ได้บอกว่าเราตถาคตไปไม่เป็นไรแหละ ท่านเอาพระสี

วลีขึ้น เพราะสายบุญสายกรรมดั้งเดิมของท่านเป็นนักเสียสละ ตามประวัติของท่านนะ พระสีวลีนี้เป็นนักเสียสละมาดั้งเดิม เป็นพื้นฐานมาเลยเชีย

การทำบุญให้ท่านไม่มีอึดมีอื่น แม้ที่สุดในงานต่างๆ นี้เขาก็ต้องไปเชิญท่านเวลา เป็นฆราวาส ไปเชิญท่านไปเป็นหัวหน้าๆ สร้างความดีงามทั้งหลาย มาเป็นพระนี่ก็เลย เลิศเลอ ยกให้ในบรรดาสาวกทั้งหลายที่เป็นพระอรหันต์ด้วยกัน ให้พระสีวลี เป็นพระที่มีมือติเรกลาภมากที่สุด ก็เพราะสายกรรมของท่านเอง ใครจะไปตำหนิติเตียนนิจฉายา พยาบาทท่านไม่ได้ เป็นสายกรรมของท่านเอง พระพุทธเจ้าก็ยังไม่ปฏิเสธ ยังยอมรับเลย ทรงยกพระสีวลี ไปที่อดอยากขาดแคลนจะยากอะไร เอาพระสีวลีไปแล้วก็ เหลือเพื่อนั้นแหละ เอาพระสีวลีไปจริงๆ ก็เป็นอย่างว่า

พระพุทธเจ้าท่านยกกรรมเป็นสำคัญ นตฺถิ กมฺมสมฺม พฺลํ อำนาจแห่งกรรมเหนือ ทุกสิ่งทุกอย่าง ท่านว่า ใครอย่าประมาทกรรม การกระทำสำคัญนะ คำว่ากรรมคือการ กระทำ ทำดีผลต้องเป็นดี ทำชั่วผลต้องเป็นชั่ว ทำอะไรผลต้องเป็นอย่างนั้นขึ้นมา ให้ พากันจำเอาไว้ นตฺถิ โลเก รโห นาม ที่ลับไม่มีในโลก คนอื่นไม่เห็นเจ้าของก็เห็น เจ้าของก็รู้ว่าทำอยู่ แล้วจะเป็นที่ลับได้อย่างไร เมื่อเจ้าของก็รู้เห็นอยู่ในการทำของตนทั้งดี และชั่ว ให้ระวังตัวเอง อย่าไปเอาคนอื่นมาส่องมามองมาดู ให้ดูเจ้าของเองเป็นผู้ทำ ทำ ดีหรือทำชั่ว

เช่นอย่างพระพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่ในป่าใครไปเห็นที่ไหนในป่า กรุงพาราณสีในป่า ตรัสรู้เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมาใครไปเห็นท่าน จะว่าที่ลับหรือที่แจ้งก็แล้วแต่ ท่านไปทำ พระองค์เดียว เป็นพระพุทธเจ้าขึ้นมาในท่ามกลางแห่งความมืดมนของโลกนั้นแหละ สาวกทั้งหลายส่วนมากมาจากในป่าๆ สรรณะของพวกเขาส่วนมากจะมาจากในป่า เป็น สงฆ์ สรรณิ คจฺฉามิ นี้ล้วนแล้วตั้งแต่ไปบำเพ็ญอยู่ใน..ถ้าสมัยทุกวันนี้เรียกว่า มหาวิทยาลัยป่า มหาวิทยาลัยบ้าน มหาวิทยาลัยป่า นี้มีมาดั้งเดิม

มหาวิทยาลัยสงฆ์มหาวิทยาลัยแสงอะไรก็ไม่ว่าแหละ ที่เขาตั้งขึ้นมาโก้ๆ แต่ ความรู้นั้นมีแต่ทางโลกทั้งนั้นเต็มอยู่ในมหาวิทยาลัยนั้นๆ ความรู้เพื่อมรรคผลนิพพาน เพื่อถอดถอนความชั่วช้าลามกออกจากใจ มีแต่ความดีงามขึ้นมาในมหาวิทยาลัยนั้นๆ ไม่มี มีแต่พอกพูนกิเลสตัณหาทิฐิมานะ ว่าตัวเรียนสูงชั้นนั้นชั้นนี้ ล้วนแล้วแต่กองกิเลส ออกมาทั้งนั้น มหาวิทยาลัยไหนก็เถอะ ถ้าไม่ใช้มหาวิทยาลัยธรรมะของพระพุทธเจ้า ธรรมะพระพุทธเจ้าออกมาจากมหาวิทยาลัยป่านะ พระพุทธเจ้าตรัสรู้ในป่า บรรดา สาวกทั้งหลายตรัสรู้หรือบรรลุธรรมในป่า

เวลาบวชแล้วก็รุกขมูลเสนาสน์ นิสุสาย ปพฺพชฺชา ตตฺถ เต ยาวชิวํ อุตฺสาโห กรณียะ บรรพชาอุปสมบทแล้วให้เธอทั้งหลายไปอยู่ในรุกขมูลร่มไม้ ในป่าในเขา ตาม

ถ้าเมื่อมา ป่าช้าป่ารกชัฏ ที่แจ่งลอมฟาง อันเป็นที่สะตวงสบายในการบำเพ็ญเพียร ปราศจากสิ่งรบกวนทั้งหลาย จงพากันอยู่และบำเพ็ญในสถานที่เช่นนั้นตลอดชีวิตเถิด พระโอวาทข้อนี้ได้รับทุกองค์พระ ไม่มีปราศจากแม้องค์เดียว นอกจากพระแหวกแนว ที่ว่าพระไปอยู่ในป่าในเขาเป็นพระวิกลจริต นี่เป็นพระแหวกแนวที่มาพูดอย่างนี้เหยียบหัวพระพุทธรูปเจ้า พุดได้อย่างสบายๆ นี่เลยพระเทวทัต

พระเทวทัตยังรู้จักโทษของตน แล้วไปขอขมาพระพุทธรูปเจ้า แม้จะถูกแผ่นดินสูบในท่ามกลางทาง ก็ถวายคางกรรไกรเป็นพุทธรูปบูชา ผลานิสงส์แห่งการถวายคางกรรไกรแด่พระพุทธรูปเจ้านั้น พระองค์ก็ทรงยอมรับว่า เออ..เธอตายคราวนี้ก็ยอมรับว่าบาปเป็นบาป บุญเป็นบุญ ความชั่วเป็นความชั่ว ความดีเป็นความดี เวลานี้เธอจะได้รับการกรรมของเธอตามอำนาจแห่งความชั่วของเธอที่ทำเอาไว้ แล้วต่อไปานิสงส์แห่งการถวายคางกรรไกรคราวนี้จะเป็นานิสงส์อันยิ่งใหญ่ ต่อไปเธอจะได้เป็นพระปัจเจกพุทธเจ้าชื่ออัญญิสาระ

นั่นเห็นไหมความดีที่ถวายคางกรรไกรต่อพระพุทธรูปเจ้า บาปเป็นบาปบุญเป็นบุญ ใครลบล้างได้ที่ไหน แม้แต่พระพุทธรูปเจ้าก็ลบล้างไม่ได้ ยอมรับตามหลักความจริง จงพากันให้ระมัดระวัง ท่านว่า นตฺถิ โลเก โรหิ นาม ที่ลับไม่มีในโลกนั้นเป็นความจริง ใครจะไม่เห็นก็ตามโลกนี้ แต่เจ้าของผู้ทำเห็นอยู่ มันไม่มีที่ลับ จึงต้องระมัดระวังความชั่วช้าลามกทั้งหลาย มนุษย์เราเป็นมนุษย์ที่สูงศักดิ์กว่าบรรดาสัตว์ทั้งหลาย โลกยอมรับว่ามนุษย์นี้สูงศักดิ์ แต่อย่าให้ต่ำกว่าสัตว์ทั้งหลายก็แล้วกัน เพราะความไม่มีศีลธรรมเลวกว่าสัตว์ ให้พากันพิจารณาให้ดี

คุณธรรมนี้ประจำมนุษย์เรามากต่อมาก สัตว์ที่มีคุณธรรมก็มีตามประสาของสัตว์ แต่มนุษย์นี้ท่านยกไว้แล้วว่าควรจะเป็นผู้รับคุณธรรมตั้งแต่พื้นๆ ถึงนิพพานได้คือมนุษย์เรา จงพากันระมัดระวังรักษาสິงชั่วช้าลามกทั้งหลายอย่าให้มาแปดเปื้อนในกาย วาจาใจของเรา พากันชำระสะสาง อยู่ที่ไหนๆ คือการรักษาตัวเองนั้นแหละ บำรุงตัวเอง รักษาตัวเอง ไม่ใช่อยู่เพื่อทำลายตัวเอง ให้พากันระวังข้อนี้ให้ดี ไปอยู่ที่ไหนให้สร้างแต่ความดีงามสำหรับตน จะเป็นความสุขความเจริญ

วันนี้เป็นวันมหามงคลสำหรับวัดป่าบ้านตาดของเรา พี่น้องชาวอุดรหรือชาวจังหวัดไหนๆ ได้มาชมพระบารมีของทูลกระหม่อมฟ้าหญิงท่านเสด็จมา ท่านก็เสด็จมาฟังอรรถฟังธรรมอบรมศีลธรรมเข้าภายในพระทัยนั้นแหละ เป็นตัวอย่างอันดีของพวกเราทั้งหลาย ผู้ใหญ่ดีเด็กก็ค่อยดีไปตาม เด็กก็ดีไปตาม ไม่ว่าหน่วยงานต่างๆ หน่วยไหนก็ตามผู้ใหญ่เป็นสำคัญยิ่งกว่าผู้น้อย ถ้าผู้ใหญ่พาดีผู้น้อยอาจหาญไปทำความชั่ว

ลามกมันอายนะ ถ้าไม่ใช่มนุษย์หน้าด้าน ผู้ใหญ่พากันทำดีพวกผู้น้อยไปทำชั่วซ้ำลามก ต่อหน้าต่อตาผู้ใหญ่ เลวมากที่สุดเลย ผู้ใหญ่จึงเป็นผู้นำสำคัญผู้หนึ่ง ๆ

เราก็ให้พยายามนำธรรมนั้นเข้าสู่ใจ ใจเป็นใหญ่ ใจเป็นผู้ควบคุมหน้าที่การงาน ความคิดความปรุงต่าง ๆ ผิดถูกชั่วดีอะไร ๆ ให้เอาใจนี้เป็นผู้พิจารณาใคร่ครวญ เสียก่อนแล้วค่อยทำ อย่าทำสุ่มสี่สุ่มห้าด้วยความอยากทะเยอทะยานไปตามกิเลสซึ่งหา เหตุผลไม่ได้เลย สำหรับธรรมมีเหตุมีผล พากันจำเอาทุกคน ๆ

วันนี้พอจันทันเสร็จเรียบร้อยแล้วก็จะได้ข้ามฝั่งไปประเทศลาว นั่นก็ช่วยมนุษย์ เหมือนกันตาดำ ๆ เหมือนกัน สพุเพ สตุตา อันว่าสัตว์ทั้งหลายที่เป็นเพื่อนทุกข์เกิดแก่ เจ็บตายด้วยกันหมดทั้งสิ้น ต้องอาศัยซึ่งกันและกัน อยู่โดดเดี่ยวไม่ได้ แม้แต่เป็น เศรษฐีก็ยังมีอาศัยคนงานในบ้าน ถ้าไม่มีคนงานในบ้านเป็นเครื่องอุดหนุนเศรษฐีเป็น ขึ้นมาไม่ได้แน่ คนงานก็เกิดทุนนายของตัวเองว่าได้มีความสงบรมเย็น เพราะนายเป็นผู้ เลี้ยงดู นายก็ได้อาศัยลูกน้องคือคนการคนงานทั้งหลายที่ทำงานอยู่ในนั้น ต่างคนต่าง หนุนกัน

มนุษย์เราอยู่ด้วยกันก็ต่างคนต่างหนุนกัน ใครมีความขัดข้องขาดเขินอะไรก็ให้ ช่วยเหลือกัน นี้เรียกว่ามนุษย์มีธรรม ถ้าไม่มีธรรมแล้วเยอหยิ่งจองหอง ใหญ่เท่าไร ๆ ยิ่งเป็นพินเป็นไฟ เป็นยักษ์เป็นผี กินบ้านกินเมือง กลืนบ้านกลืนเมืองไปหมด เรียกว่า ใหญ่เป็นยักษ์ใหญ่ประเภทนั้น ใหญ่เป็นศีลเป็นธรรมใหญ่เท่าไรยิ่งมีความสงบรมเย็น ต่อผู้น้อยที่มีอยู่ได้ร่มโพธิ์ร่มไทรของตน นี้ละเป็นของสำคัญมาก ให้พากันไปพิจารณาปฏิบัติ วันนี้ก็จะได้ไม่พูดอะไรมากมายละ พากันไปปฏิบัติ

วันนี้เห็นไหมละฟ้าหญิงท่านเสด็จมา เราเรียกฟ้าหญิงคือท่านเป็นลูกบุญธรรม ของเรา พ่อกับลูกพูดกัน ฟ้าหญิงเป็นลูก ลูกทูลกระหม่อมหญิง ลูก อย่างนั้นแหละ วันนี้ท่านเสด็จมากับพระสวามี ท่านมาบำเพ็ญกถาการกุศล ความคิดความอ่านความ ปรุงตั้งแต่อยู่ในกรุงเทพฯ ออกมาเป็นความคิดที่เป็นกุศลล้วน ๆ ตลอดมา และความคิด อันนี้ก็กระจายไปตลอดเวลาจนกระทั่งเสด็จถึงพระนคร

ท่านสร้างบุญสร้างกุศลในมโนคือในใจตลอดมา จิตนี้เป็นจิตที่เป็นกุศลอย่าง มากตลอดมา เราขออนุโมทนาสาธุการกับท่าน ท่านเป็นผู้นำ ด้ายมาเย็บต้องอาศัยเข็ม เข็มเป็นผู้นำ ด้ายมาเย็บเดินตาม ๆ อย่างเขาเย็บผ้านั้นละ ด้ายมาเย็บวิ่งตามเข็ม ๆ นั้น ละ เอาละวันนี้พูดเพียงเท่านี้ ต่อไปนี้จะให้ศีลให้พร

ผู้กำกับ ปัญหารธรรมะจากเว็บไซต์หลวงตาครับ

คนที่ ๑ ผมทำสมาธิจิตตั้งมั่นดีแล้ว ได้ยกเอาร่างกายมาพิจารณา ตั้งแต่ร่างกาย ยังติดอยู่ พิจารณาเรื่อยมาจนร่างกายเนาพุพังเหลือแต่กระดูก หลังจากนั้นกระดูกที่ตั้ง

อยู่ก็ล้มลง กระตุกแขนไปทาง กระตุกขาไปทาง ซีโครงต่างหายไปหมด เหลือแต่กะโหลก ผมก็ยังไม่ละความเพียรในการพิจารณา พิจารณาต่อจนแม้กระทั่งกะโหลกก็สลายไป ในขณะที่นั้นเกิดเหมือนฟ้าผ่าลงมา รู้ขึ้นมาว่าร่างกายไม่ใช่ของเรา ไม่เหลืออะไรที่เป็นเรา ขอเรียนถามหลวงตาครับว่าที่ปฏิบัติมาดังที่เกิดประสบการณ์ทางใจแบบนี้ถูกต้องไหมครับ รบกวนหลวงตาช่วยชี้แนะผมด้วยครับ (จาก ลูกหลานธรรม)

หลวงตา ถูกต้องแล้ว ให้ดำเนินอย่างนี้ เวลาร่างกายมันขาดสะบั้นไปหมดแล้ว จิตมักจะว่าเหวณะ พอร่างกายแตกพังไปหมดแล้วมันจะว่าเหว ให้ดูตรงจิตเข้าสู่ความสงบ นี่หลักของการภาวนา ไม่มีอะไรพัง มีแต่อาการของจิตที่แสดงไปเพื่อความสอนตน เท่านั้นละ ตัวนี้ไม่พังจิต เข้าใจหรือ ให้อยู่ในความรู้ สิ่งเหล่านี้พังไปหมดจิตนี้ยังจะแน่น ให้อยู่กับจิตที่แน่นนี้

ผู้กำกับ คนที่ ๒ ลูกภวานาจนเห็นกายพังแล้วได้เห็นดวงจิต ผู้สอนเป็นคุณแม่ท่านหนึ่งจากในครัววัดป่าบ้านตาด สอนให้กำหนดจิตไว้กลางอก สมมุติอาวุธจะเป็นมีด ไม้ระเบิดอะไรแล้วแต่ ขึ้นมาใช้ทำลายดวงจิต หรือเกาะแห่งอวิชชา ลูกก็ทำตาม แต่ในใจก็รู้สึกขัดแย้ง คุณแม่ท่านอธิบายว่าทุกอย่างเป็นสมมุติ ให้ใช้สมมุติทำลายสมมุติไปก่อนจะเกิดวิมุตติในที่สุด ลูกก็ยังรู้สึกขัดแย้งในใจ อาจารย์บางท่านสอนให้ใช้ปัญญาทำลาย ไม่ใช่เอานิมิตไปทำลายนิมิต ลองทำดูทั้งสองแบบคือใช้ปัญญาดูว่ามันไม่เที่ยง เกิดแล้วก็ดับ กลับรู้สึกว่ามันไม่ค่อยก้าวหน้าเท่าแบบใช้อาวุธทำลาย ลูกควรภาวนาอย่างไรดีเจ้าคะ ลูกทำอะไรผิดหรือเปล่าเจ้าคะถ้าจะกลับมาภาวนาแบบสมมุติอาวุธทำลาย ลูกจะขอปฏิบัติตามที่หลวงตาชี้แนะทุกประการ (จาก วรดี)

หลวงตา การพิจารณาพิจารณาอย่างไรทำงานอย่างไรก็ได้ เป็นเครื่องมือทำลายความยึดมั่นถือมั่นสำคัญผิดของตัว พอพังลงแล้วจิตก็ถอยเข้ามาสู่ความเป็นหนึ่งของตัวเอง อันนี้ไม่ถูกทำลาย จิตผู้พิจารณาทั้งหลายเพื่อจะสลัดออกซึ่งการยึดมั่นถือมั่น เรียกว่าอุปาทาน มันปล่อยของมันแล้วก็มาเป็นตัวของตัว อันนี้ไม่ได้ถูกทำลายละจิต (อันนี้เขาบอกให้สมมุติอาวุธมาทำลายจิต) สมมุติอะไรมาทำลายจิต (เขาว่าเป็นอาวุธก็ได้ เป็นมีด เป็นไม้เป็นลูกระเบิดก็ได้มาทำลายจิต เขาบอกว่าเอาสมมุติมาทำลายสมมุติแล้วจะได้วิมุตติในที่สุด) เอ้า ก็ถูกต้องแล้ว จิตเวลายังมีกิเลสมันก็เป็นสมมุติ จิตของเราก็เป็นสมมุติ เมื่อทำลายนี้ออกแล้วมันก็เป็นวิมุตติขึ้นมา มันรู้ของมันเอง หมดสิ่งที่ว่าเป็นภัย เพราะเป็นสมมุติทั้งหมด สมมุติกระจายไปหมดแล้วเหลือแต่จิตล้วนๆ ไม่มีภัย ก็เท่านั้นเอง

ผู้กำกับ คนที่ ๓ กระทบดูถ่ายทอดสดทางเว็บไซต์หลวงตา เห็นมีผู้ชายที่เขาเคยลบหลู่หลวงตา มากกราบขอขมาสำนึกโทษของเขาเอง กระทบพูดหนักกว่าคนที่เขา

ปากเบี้ยวครับ กระผมรู้สึกสำนึกนานแล้ว กระผมรู้สึกนับถือเขาที่เขาได้คิดถึงความคิดตัว เข้าใจหลวงตา ถึงแม้แต่จะทำบุญเป็นลิบๆ ล้าน แต่ก็เว้นกรรมที่ตนทำไม่พัวรรวมทั้งตัวกระผม น้อยคนมากที่จะกล้าหาญมาพูดถึงความผิดตัวเอง และได้เห็นธรรมที่หลวงตาสอน กระผมกราบขออธิษฐานเป็นลูกศิษย์หลวงตาแบบเต็มตัวซักทีด้วยนะ ครับ และฝากทีมงานส่งข้อความนี้มาถึงหลวงตาว่า กระผมขอก้มกราบขอขมาแทบเท้าหลวงตาและพระกรรมฐานที่กระผมเคยคิด และพูดจาล้วงเกินด้วยประการทั้งปวงด้วย ครับ (จากผู้สำนักโทษ)

หลวงตา ต้นเหตุนี้คือคนหนึ่งเขามาดูถูกเรา ว่าเรานี้เกลียดชังนายชวน หลีกภัย แล้วไปรักทักษิณ เขาว่าเราลำเอียงเราไม่เสมอ พอว่านั้นเขาปากเบี้ยว เขามาขอขมาต่อหน้า เราก็พูดตามหลักความจริง เวลาที่ควรตำหนิก็ต้องตำหนินายชวน เวลาควรยกก็ยกนายทักษิณ แต่เวลาชานนายทักษิณไต่ยืนใหม่ละ ก็หลวงตาคนเดียวเป็นคนชานทักษิณ ไล่หนีออกจากความเป็นนายกา เดียวนี้มันไม่มีโลกอยู่เพราะหลวงตาไล่มันเข้าใจใหม่ ก็ฟังบ้างซี เราเอียงที่ไหน นี่ละที่ว่าเราลำเอียงเลยปากเบี้ยว จึงมาขมา ถ้าเห็นโทษของตัวเองแล้วเบี้ยวกลับคืนเสียเราก็ว่างั้นนะ ถ้ายังจะว่ากลับไปอีก มันเบี้ยวน้อยไป เดียวมันจะเบี้ยวถึงข้างหลังนะ ก็มีตลกบ้างซี

(เขามาขมาแล้วครับ หลวงตาก็ให้อภัยเขาแล้ว เขาก็มาทำบุญ ๑ ล้านกับ ๑ แสนบาทครับ) นั่นละเรื่องบุญเรื่องกรรมเหนือทุกอย่าง เวลาปากว่ามันติดอยู่ พอว่าเสร็จแล้วมันปากเบี้ยว ก็ปากเจ้าของเองเป็นผู้ว่า ปากเจ้าของเป็นผู้เบี้ยว แล้วมาขอขมากับเรา ว่าตำหนิเรา เราก็บอก เอ้อ ถ้าเห็นไปตามอรรถตามธรรมแล้วเพราะเรานี้เป็นตามธรรมจริง ๆ ที่ควรตำหนิ เช่นนายชวนก็ตำหนิใช้ใหม่ ที่ควรยกยกนายกาเราก็ยกยก แต่เวลาที่ควรตำหนิเราชานบไล่หนีจากนายกาใช้ใหม่ เราก็ทำอย่างนั้นนี่นะ เราเป็นธรรมที่นี้เขาไม่เป็นธรรมเขาก็ต้องปากเบี้ยว เมื่อเขายอมรับแล้วจะปากเป็นอะไรก็ช่างหัวมันเถอะไม่ใช่ปากเรา เข้าใจเหอ

ผู้กำกับ คนที่ ๔ ผมเคยได้ยินคำพูดของคนอื่นที่กล่าวเกี่ยวกับหลวงตามาหลายปี โดยที่ไม่เคยได้ฟังธรรมะของหลวงตาเลย คนเหล่านั้นพูดไม่ได้เกี่ยวกับหลวงตา เช่น หลวงตายุ่งเรื่องทางโลก หลวงตาพูดว่านายก หลังจากที่ได้พบหลวงตา ได้ฟังเทศนาทำให้ผมรู้สึกผิด รู้สึกว่าตัวเองบาปมาก แต่ไม่กล้าที่จะบอกหลวงตาในความผิดของตัวเอง ขอกราบเรียนหลวงตา ลูกขอกราบขอขมาในสิ่งใดที่ผิดพลาด ที่ลูกได้ทำผิดต่อหลวงตา บัดนี้ลูกจะไม่คิดไม่ดีในองค์หลวงตาอีก ลูกขออุทิศชีวิตนี้แด่พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ตลอดไป ขอหลวงตามหาบัวกรุณาโปรดโทษให้แก่ผู้ชลาดเขลาผู้นี้ด้วย ลูกไม่ปรารถนาจะมีจิตอย่างนี้ ลูกจะภาวนาอย่างไรเพื่อให้สามารถละ

กิเลสที่คิดไม่ดีต่อพระอรียเจ้าได้ครับ ที่ทีมงานช่วยนำข้อความนี้ฝากถึงหลวงตามหาบัว ข้าพเจ้าขอถวายชีวิตแด่หลวงตา ขอให้หลวงตามหาบัวงดโทษในความโง่ ความเขลา ความขลาด และอกุศลจิตของข้าพเจ้าที่เคยมีมาทั้งสิ้นเทอญ (จาก คนสกปรก)

หลวงตา ก็ไม่เห็นมีอะไรนี่ (เขาขอขมาหลวงตา แต่เขาไม่กล้ามาด้วยตัวเอง) ให้ปากสะอาดเสียมันก็สะอาดเท่านั้นแหละไม่เห็นยากอะไร มันสกปรกที่ปาก เข้าใจ ก็ เรานี้ไม่มี เราพูดจริง ๆ สำหรับเราเองไม่มีที่จะเอียงนู่นเอียงนี่ เป็นเรื่องของคำพูดต่างๆ มันเป็นกรรมของเขาเอง เรานี้ตรงไปตรงมา ควรดีดี ควรชมชมมาตลอดอย่างนั้น (ที่อ่านปัญหาทางอินเตอร์เน็ตนี้ครับ เขาฟังเขาบอกว่า กรรมปัจจุบันแรงมาก เขายกคน ปากเบี้ยวนี้ละครับ)

ก็เขาทำของเขาเองนี่ละ อย่างนั้นละกรรม เราไปทำอะไรให้เขาปากเบี้ยว แต่เขาหาของเขาเองเขาก็เบี้ยวละซิ ว่าเราไม่เป็นธรรม รักคนนั้นชังคนนี่ ทีนี้เราเป็นธรรมใช้ใหม่ละ เวลารักนายกกาก็ยกนายกกขึ้น นายกฯทำไม่เป็นทำขนาบนายกฯ เราก็เป็นธรรมแล้วใช้ใหม่ ไล่ออกจากนายกฯนูนนะของง่ายเมื่อไร เดียวนี้มันไม่มีโลกอยู่นายกฯ เห็นใหม่ละ นั้นขนาดไหน เราเป็นธรรมแล้วมันมาว่ามันก็ปากเบี้ยวซิ เข้าใจใหม่ละ นี่พูดให้ฟัง

รับฟังรับชมพระธรรมเทศนาของหลวงตา ได้ที่

www.Luangta.com หรือ www.Luangta.or.th

และรับฟังจากสถานีวิทยุเสียงธรรมเพื่อประชาชน *FM 103.25 MHz*